

først at give et Paalæg og derefter afvente, om dette overtrædes.

Henvisningen i § 5, Stk. 2, til at anvende Reglerne i Kap. II. og IV., der svarer til de nuværende Vægeraadforanstaltninger, gælder alle Børn under Tilsyn, ikke blot Børn, til hvilke der udbetales Bidrag af det offentlige, jfr. iøvrigt Bemærkningerne ad § 4.

Bestemmelsen i Stk. 3 tilsigter at afløse § 71 i Vægeraadsløven af 12. Juni 1922, hvorefter der, naar Hensynet til et Barns Velfærd kræver det, kan beskikkes en Væрге for Barnet, hvilket altid skal ske, naar Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn ikke anvender det fra Faderen eller fra det offentlige modtagne Bidrag til Gavn, for Barnet, eller naar Moderen vil fjerne dette fra et godt Plejehjem uden tilstrækkelig Grund. Tilsvarende Bestemmelse gælder Ægtebørn, til hvis Underhold der svares et af Overvrigheden fastsat eller godkendt Bidrag, samt for Børn, til hvilke der ydes Enkebørnsunderstøttelse.

Under Hensyn til, at der iøvrigt efter Bestemmelserne i dette Afsnit hjemles det offentlige Adgang til at beskikke Tilsynsførende med Børn, give Paalæg om Pleje og Opdragelse (jfr. Kap. II.) eller til helt at fjerne et Barn fra Hjemmet (jfr. Kap. IV.) samt efter nærværende Kapitel Ret til, naar Tilsyn føres, at forlange Bidrag, der udbetales af det offentlige, udbetalt til det sociale Udvalg mener Udvalget, at Bestemmelsen i Vægeraadsløvens § 71 kan indskrænkes til en Ret for det sociale Udvalg til som foreslaaet i Stk. 3 at forbyde, at et Barn, med hvilket der kan føres Tilsyn efter Kap. III., § 1, uden tilstrækkelig Grund fjernes fra et godt Plejehjem. Det har ogsaa i Praksis vist sig, at det er denne Del af § 71, der er mest Anvendelse for.

Til § 6.

Bestemmelsen afløser § 6 i Loven af 1923. Da det for at sikre den bedst mulige Pleje maa anses for rigtigst, at der ikke anbringes mere end 1 Barn under eet Aar i samme Familie, og da det derhos maa antages, at Familier, der ønsker at have flere spæde Børn i Pleje samtidig, overvejende har økonomiske Interesser i Plejeforholdet, foreslaar Udvalget Reglerne i Stk. 2 om, hvor mange Børn, der maa anbringes i samme Familie, skærpet saaledes, at der som Regel kun maa anbringes 1 Barn under eet Aar i samme Plejehjem — medmindre det drejer sig om Søkende, f. Eks. Tvillinger.

Efter den nugældende Regel i § 6, Stk. 3 i 1923-Loven er det kun paabudt, at Tilsynsmyndigheden skal paase, at der foreligger Lægeattest for, at Plejehjemets Medlemmer og Barnet ikke lider af smittefarlig Tuberkulose, jfr. § 7 i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918. Ifølge § 9 i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte er det derhos ikke tilladt at anbringe Børn, der lider af eller er mistænkt for at lide af Kønssygdom i Pleje, naar andre Børn derved udsættes for Smittefare. Udvalget mener, at der bør stilles noget større Krav end hidtil for at sikre, at baade Plejehjemmet og Plejebarnet er sunde, for at hindre de Ulykker, som kan forvoldes ved, at Plejeforældrene smitter Barnet eller omvendt. For Udvalget er saaledes anført et Eksempel paa, at et barnløst Ægtepar tog til sig et Barn, som led af Syfilis og smittede Plejemoderen, der senere selv fik et Barn, som viste sig at lide af medfødt Syfilis og som Følge heraf var aandssvagt. Det er ligeledes Udvalget bekendt, at det ikke er sjældent, at Plejebørn bliver smittede af Gonorrhoe. Man foreslaar derfor, at det kræves, at der, forinden Plejetilladelse gives, skal foreligge Lægeattest for, at saavel Barnet som Plejeforældrene er sunde og ikke frembyder Tegn til smittefarlig Tuberkulose, veneriske Sygdomme eller andre smitsomme Sygdomme. Udvalget er vel klar over, at en saadan Regel kan medføre den Fare, at Hjem, som ellers vilde modtage et Barn i Pleje, paa Grund af Lægeundersøgelsen holder sig tilbage — og det vil ofte være de gode Plejehjem —, men man mener alligevel at burde foreslaa denne mere omfattende Lægeattest indført, idet man peger paa, at Formuleringen »ikke frembyder Tegn til« aabner Mulighed for Lægen til at foretage den i denne Anledning fornødne Undersøgelse paa en diskret og hensynsfuld Maade, og kun, naar han finder Grund dertil, behøver Lægen at skride til en mere indgaaende Undersøgelse.

Endelig mener Udvalget udtrykkeligt at burde pege paa, at Barnets Sengested ikke maa være anbragt i Køkken, Udhus og lignende Steder.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til § 9 i Loven af 1923. For at bidrage til at faa Loven overholdt — hvilket i Praksis viser sig at volde nogen Vanskelighed — foreslaar Udvalget, at der paalægges de Personer, der har Autorisation til at medvirke ved Plejeanbringelser og Adoption, Pligt til at gøre